

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 55

16 Φεβρουαρίου 2001

Κορεσμός-πείνα

Τό παράξενο δίδυμο. Ὁ κορεσμός μέσα στήν πείνα. Καί ἡ πείνα μέσα στόν κορεσμό. Ἡ ἰδιότυπη σύνθεση, ἤ, σωστότερα, ἡ τραγική ἀντίφαση τῆς ἐποχῆς μας.

Ανοίγουμε τίς ἐφημερίδες. Διαβάζουμε πότε προσεκτικά καί πότε ἀνέμελα. Αἰφνιδιαζόμαστε καί ἐντυπωσιαζόμαστε. Ξέχειλη ἡ διαφήμιση τῆς εὐμάρειας. Ὁ πλοῦτος. Ἡ ἄνεση. Ἡ σπάταλη χρήση, ὡς καί κατάχρηση, τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἡ προκλητική γεύση τῆς χλιδῆς. Ὁ κορεσμός. Ἐτσι, ὅπως διαφημίζονται καί ὅπως προσφέρονται τά ὑλικά ἀγαθά, ἱκανοποιοῦν πρόσκαιρα, ἀλλά σύντομα σπρώχνουν στήν ἀνία τοῦ κορεσμοῦ. Τή μιά μέρα λαμπυρίζουν ὡς νέο ἀπόκτημα καί ὡς μεθυστική γεύση. Καί τήν ἄλλη χάνουν τή λάμψη τους καί δείχνουν ξεπερασμένα.

Γυρίζουμε τά φύλλα τῆς ἐντυπης πληροφόρησης. Καί πέφτουμε πάνω στή στυγνή ἐγκληματικότητα καί στήν ἀφόρητη ἐκμετάλλευση. Οἱ μύστες τῆς προχωρημένης ἐπιστημονικῆς

γνώσης και της έκλεπτυσμένης τεχνολογίας, οι άνθρωποι, που περιφέρουν στον πλανήτη μας και στο άχανές διάστημα τό έντυπωσιακό ἄρμα της προόδου και τονίζουν μέ στίχους εὐρηματικούς και μέ νότες γλυκύμολπες τόν ὕμνο της εὐμάρειας, βεβηλώνουν και μολύνουν τίς σελίδες της σύγχρονης ιστορίας μέ τίς πράξεις της ἀπαξίας. Μέ τήν ἀνελέητη ἐκμετάλλευση τῶν ἀδύνατων. Μέ τήν ἀσύγνωστη ἐκχυση τοῦ μίσους. Μέ τή θεσμοθέτηση τοῦ ψεύδους ὡς ἐπιστήμης τῶν δημοσίων σχέσεων. Μέ τήν ἐμπορεία της σάρκας και της νεανικῆς ἀλκῆς. Μέ τήν προώθηση τῶν καταστροφικῶν ὅπλων. Μέ τήν ἐξαθλίωση της προσωπικότητας μέσα στούς ἀτμούς τῶν ναρκωτικῶν. Κατάστικτες οἱ στῆλες τῶν ἐφημερίδων μας ἀπό τά μελανά σημάδια της βαρβαρότητας και τοῦ ὑποκόσμου. **Homo homini lupus.** 'Ακόμα και στον εἰκοστόν πρῶτο αἰῶνα. 'Ακόμα και μέ τό Χάρτη τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀναρτημένο ψηλά. 'Ακόμα και μέ τίς διακηρύξεις γιά τήν ἰσότητα και γιά τήν ἀξιοπρέπεια σέ ἀδιάκοπη ἐπανάληψη.

Η τραγική ἐμπειρία της ἀδικίας, της ἐκμετάλλευσης και της διὰστροφῆς της ἀνθρώπινης προσωπικότητας, μᾶς κάνουν νά πεινᾶμε τά ἀγαθά, πού δέν εἶναι παράγωγα της ὕλης, ἀλλά της ἀνθρώπινης ἄθλησης στό στίβο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων. Πεινᾶμε τήν ἀνθρωπιά, πού εἶναι καρπός της ἀγάπης. Πεινᾶμε τήν ἐντιμότητα, πού τήν καλλιεργεῖ και τήν ἀναδεικνύει ἡ σχέση και ἡ ἀναφορά στό Θεό, τήν πηγὴ της καθαρότητας και της δικαιοσύνης. Πεινᾶμε τήν ἀξιοπρέπεια, πού ἀνυψώνει τήν ὑπαρξη στήν ἀγκαλιά τοῦ μεγάλου οὐράνιου Πατέρα και τοῦ ἀπονέμει τό ἀτίμητο προνόμιο της υἱοθεσίας.

Κορεσμένοι ἀπό τήν ὕλη. Διψασμένοι ὡς πρὸς τό πνεῦμα. Τό τραγικό σύμπτωμα της ἐποχῆς μας. 'Η κληρονομιά, πού μᾶς ἄφησε ἡ ἀθεΐα. 'Η περιπέτεια, πού τήν προκαλέσαμε και τή βιώνουμε.

Οι μαϋρες τρύπες

Μή προστρέχετε στην αντιπολίτευση, την εκκλησιαστική και την πολιτική, για να σās αποκαλύψει τις μαϋρες τρύπες των όραματισμών και των δραστηριοτήτων του 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Δέν χρειάζεται να διεισδύσετε στο έχθρικό περιβάλλον, για να βρείτε τά πειστικά ντοκουμέντα της αρχιεπισκοπικής παραζάλης. Σās άρκοϋν οί μαρτυρίες των φίλων του. Τών κολάκων, πού θυμιάζουν την έπαρσή του. Καί τών παραγόντων, πού έχουν ένταχτει, επίσημα ή άνεπίσημα, στό τάγμα τών χειροκροτητών του.

Τά κείμενα, πού γράφονται καί δημοσιεύονται, για να τόν στηρίξουν καί να τόν αναδείξουν προσωπικότητα πανελλήνιας, πανευρωπαϊκής καί παγκόσμιας έμβέλειας, δέν κατορθώνουν να έπικαλύψουν τό κόμπλεξ, πού κατατρύχει την αρχιεπισκοπική προσωπικότητά του. Τόν άκρατο καί άρρωστημένο ήγεμονισμό του, πού τείνει να μεταποιήσει τό διάκονο, τόν υπηρέτη του 'Ιησού Χριστού, σε σατράπη της περιόδου της Βαβυλώνιας αιχμαλωσίας. 'Αντίθετα, τόν προδίδουν άσχετο προς τις ευαισθησίες του χαρισματικού έπισκοπικού λειτουργήματος καί τόν αποδεικνύουν χυμένον στά καλούπια τών κοσμικών έξουσιαστικών άξιωμάτων.

'Επιλέγω ένα σχετικά πρόσφατο δημοσίευμα, για να πιστοποιήσω «του λόγου τό άληθές». Δέν είναι γέννημα έχθρικού καλάμου. Μήτε προβλήθηκε στις στήλες κάποιας από τις έφημερίδες, πού έχουν μόνιμα στραμμένα τά πυροβόλα τους στό αρχιεπισκοπικό προφίλ. 'Αποτελεί θριαμβικό χρονικό τών έπιτευγμάτων(!) του, χαραγμένο από φιλικό κάλαμο. Πρόσκληση σε θαυμασμό καί σε χειροκρότημα. Δημοσιεύτηκε, άμέσως μετά την έκτακτη Συνέλευση της 'Ιεραρχίας της 12ης 'Ιανουαρίου στην έφημερίδα «'Ελεύθερος Τύπος». Στο δημοσιογραφικό όργανο, πού σκόπιμα, αλλά καί σταθερά, καμουφλάρει τις κηλίδες καί φωτίζει τά κοσμικά άνοιγματα του προκαθημένου της ελληνικής 'Εκκλησίας.

Στις 13 'Ιανουαρίου, μιά μέρα μετά τη Συνέλευση του Συνοδικού Σώματος καί τις νέες εκλογές Μητροπολιτών, ό «'Ελεύθερος Τύπος» πρόσφερε στό λαό τη σχετική ενημέρωση με τοϋτο τόν έντυπωσιακό επίτιτλο:

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Μέ ισχυρή πλειοψηφία εξέλεγαν οί δύο έκλεκτοί του από την ιεραρχία.

Καί, κάτω από αυτό τόν επίτιτλο, με παχειά γράμματα, ό τίτλος:

'Επίδειξη δύναμης κατά

τὴν ἐκλογὴν νέων μητροπολιτῶν.

Ὁ ἐπίτιτλος καὶ ὁ τίτλος, φράσεις χτυπητές, δημοσιοποιοῦν τὴ σκοπιμότητα τοῦ δημοσιογράφου καὶ τοῦ συγκροτήματος. Τό σχέδιο, πού τό ὑπηρετοῦν, ὡς ἐκκλησιαστική πολιτική, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς κούρσας Χριστοδούλου. Νά φωτίζεται καὶ νά μένει σταθερά θρονιασμένος ὁ προκαθήμενος στό ὑπερυψωμένο βᾶθρο τῆς δημοτικότητας. Νά προβάλλεται ὡς ἡγεμόνας. Μὲ ὑπερεξουσίες. Μὲ δύναμη ἐπιβολῆς. Καί μὲ ἱκανότητα νά δαμάζει τὴν ἐσωεκκλησιαστικὴ ἀντιπολίτευση. Νά προχωρεῖ ἀνεμπόδιστα τὰ προγράμματά του καὶ νά στελεχώνει τὶς Ἱερές Μητροπόλεις καὶ τὶς Συνοδικές Ἐπιτροπές μὲ πρόσωπα τῆς ἀπόλυτης καὶ αὐθαίρετης ἐπιλογῆς του.

Καί τό ἐπεξηγηματικὸ κείμενο, πού ἀκολουθεῖ τοὺς πομπῶδεις τίτλους τῆς φιλικῆς ἐφημερίδας, εἶναι γραμμένο μὲ τὴν ἴδια φόρτιση. Καί στοχεύει στὴν προβολή, στὴν καταξίωση καὶ στὴν ἐπιβολή τοῦ ἡγεμόνα. Γράφει:

«Τὴ δύναμή του ἔδειξε χθὲς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος σὲ ὅσους τὸν ἀμφισβητοῦν μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία. Μὲ ἰσχυρὴ πλειοψηφία ἐξελέγησαν καὶ οἱ δύο ἐκλεκτοὶ τοῦ μητροπολίτες, ἐνῶ κατὰ τὴ διάρκειά τῆς συνεδρίασης τῆς Ἱεραρχίας δὲν παρέλειψε νά μιλήσει καὶ γιὰ τὶς ταυτότητες.

Ἐνισχυμένος βγήκε χθὲς μὲ τὴν ἐκλογὴ δύο μητροπολιτῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. Χριστόδουλος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατάφερε μὲ μεγάλη ἄνεση νὰ ἐκλέξει μὲ ἰσχυρὴ πλειοψηφία ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ὑποψηφίους γιὰ τὶς Μητροπόλεις Κασσανδρείας καὶ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης».

✱

Τεχνολογεῖστε μὲ προσοχή τό ἐπίμαχο ρεπορτάζ. Τὴν ἐπιχειρηματολογία του. Καί τὶς ἐμφάσεις του.

Δέ λέει, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἄνοιξε τὶς πύλες, γιὰ νά πνεύσει τό Πανάγιο Πνεῦμα στὴν αἰθουσα τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δέν μεταφέρει στό λαὸ τὴν παρήγορη πληροφορία, ὅτι κλήθηκαν ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Σώματος οἱ Συνοδικοὶ Σύεδροι, νά προσευχηθοῦν, νά ἐρευνήσουν μὲ προσοχή ὁλόκληρο τὸν κατάλογο τῶν ἐκλογίμων καὶ νά ψηφίσουν τοὺς ἄριστους, μὲ ἀποκλειστικὸ γνώμονα τό συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας.

Δέν ἀναγγέλλει, ὅτι τελικὰ ξεπεράστηκαν τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἡ παγιωμένη τακτικὴ τῆς συναλλαγῆς καὶ χειραγωγήθηκαν στίς βαθμίδες τῶν ἐπισκοπικῶν θρόνων οἱ ἐκλεκτότεροι ἀνάμεσα στοὺς ἐκλεκτοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνοι, πού διακρίνονται γιὰ τὴν ἄρτια θεολογικὴ τους κατάρτιση, γιὰ τό ἀφεγάδιαστο ἥθος τους, γιὰ τὸν ἀποστολικὸ τους μόχθο καὶ γιὰ τὴν ἱκανότητά τους νά στρέφουν τό περισκόπιο τῶν ὁραματισμῶν τους στὰ μεγάλα προβλήματα τῆς τρίτης χιλιετίας.

Σέ καμμιὰ ἀπὸ αὐτές τὶς ἐκκλησιολογικὲς πτυχές δέν ἀναφέρεται τό δημοσιογραφικὸ ρεπορτάζ. Ὁ θριαμβι-

κός του τόνος έκπορεύεται, μονότροπα και μονόχρωτα, από τη διαπίστωση, ότι ο προκαθήμενος κατέλυσε την επισκοπική ευγένεια, τη Συνοδική αξιοπρέπεια, την ελεύθερη διαχείριση της Συνοδικής ψήφου και δούλωσε την Ίεραρχία. Τήν ανάγκασε να υποκύψει. Καί να ευθυγραμμιστεί προς τη θέλησή του. Κατάφερε να την καταστήσει ταπεινή θεραπαινίδα των ήγεμονικών επιδιώξεών του. Άβουλο κοπάδι, πού δέν ποιμαίνει υπεύθυνα, «έν προσευχή», αλλά ποιμαίνεται από τόν άκαμπτο «σατραπίσκο» της Έκκλησίας.

Δέ σκέφτηκε ό «φίλος» δημοσιογράφος, ότι, φορτώνοντας στό δημοσιογραφικό άρμα των πληροφοριών του αυτή την είδηση, δέν ανυψώνει, αλλά μειώνει κάθετα τό κύρος του Άρχιεπισκόπου Χριστοδούλου.

Ή είδησεογραφία αυτή, μέ την ανελαστική της κρίση και μέ τό χτυπητό της τόνο, εμφανίζει τόν κ. Χριστόδουλο ανάκολουθο και επίορκο. Μέ άσυμβατότητα ανάμεσα στίς έξαγγελίες του και στίς πράξεις του. Παραβάτη των υποσχέσεων, πού έδωσε ένώπιον Θεού και ανθρώπων. Βιαστή της ίσοτιμίας των φορέων του επισκοπικού χαρίσματος. Καί νοσταλγό του χυδαίου όλοκληρωτισμού.

Ό προκαθήμενος, από τη στιγμή, πού πάτησε τό πόδι του στά σκαλοπάτια του πρώτου άρχιερατικού θρόνου και του επίζηλου προεδρικού, Συνοδικού θώκου, δέν έπαψε να σαλπίζει, μέ κορώνες έντυπωσιακές και διαπεραστικές, πώς θά σεβαστεί τους Ίερούς Κανόνες. Καί πώς θά άποκατα-

στήσει τόν Άγιοπνευματικό χαρακτήρα της Συνοδικής Συνέλευσης. Είπε και διακήρυξε, πώς και ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος και, πρό παντός, ή Σύνοδος της Ίεραρχίας, θά λειτουργήσουν στό έξής ελεύθερα, άνεπηρέαστες από παρεμβάσεις. Πώς οι Συνοδικοί Ίεράρχες θά έχουν την εύχέρεια να συσκέπτονται και να έκφράζονται ως υπεύθυνοι άνδρες, χωρίς να φαλκιδεύεται ή γνώμη τους και χωρίς να προαγοράζεται ή ψήφος τους. Ή ελευθερία και ή υπευθυνότητα θά διαχειρίζονται την ψήφο, πού θά είναι ή συνισταμένη της φωτισμένης κρίσης ενός Σώματος προορισμένου να λειτουργεί μέσα στη δυναμική έλλαμψη της Πεντηκοστής.

Αυτά είπε και αυτά διακήρυξε ως νεόκοπος Άρχιεπίσκοπος ό Χριστόδουλος.

Άλλά ή πράξη του υπήρξε άκριβώς ή αντίθετη. Καί ή έφημερίδα, πού φιλοδοξει να είναι τό όχημα των απόψεών του και να τόν προβάλλει πάντοτε μέσα στους ίριδισμούς της έπιτυχίας και της μεγαλοπρέπειας, καταλήγει-καθώς αυτή τη φορά τόν φωτογραφίζει από κοντινή απόσταση-να τόν χαντακώνει άνεπανόρθωτα. Δίνει στό λαό ένα ρεπορτάζ, πού σκιαγραφεί τη βίαιη επέμβαση στό Συνοδικό θεσμό και στίς συνειδήσεις των καταπιεσμένων Συνοδικών Συνέδρων. Σύμφωνα μέ αυτό τό ρεπορτάζ, ό Άρχιεπίσκοπος και στην τελευταία Συνεδρίαση του επίσημου Ίεραρχικού Σώματος, δέν άφησε περιθώρια ελεύθερης δράσης μήτε στό Άγιο Πνεύμα, μήτε στους υπεύθυνους Ίεράρχες. Έδωσε έντολές. Καί άπήτησε οι έντολές του να πάρουν τη μορφή της Συνοδικής άπόφασης.

Αυτή την εικόνα έστειλε προς τά

έξω, «πρός τούς έγγύς καί πρόσ τούς μακράν», ό άρχιεπισκοπικός φίλος δημοσιογράφος. Δυστυχώς, όχι πλασματική, αλλά άληθινή. Καί-αυτό είναι στοιχείο τραγικότητας-άπό τήν πλευρά του προκαθημένου δέν υπήρξε καμμία αντίδραση. Καμμία διάψευση ή επανόρθωση. Ό λαλίστατος Άρχιεπίσκοπος δέν βγήκε νά διορθώσει τό άλλοιωμένο ίματζ του, πού τό στραπατσάρισε βάνουσα ό «φίλος» άχθοφόρος τών πληροφοριών. Δέν έστειλε μήνυμα στόν Όρθόδοξο έλληνικό λαό καί στην «οίκουμένη», ότι δέν προσπάθησε νά πειθαναγκάσει τούς εκλέκτορες, μέ τηλεφωνήματα, μέ υποσχέσεις ή καί μέ απειλές καί νά τούς βάλει στή γραμμή, γιά νά ρίξουν στην κάλπη τό ψηφοδέλιτιο, πού αυτός συνέταξε.

Ή σιωπή του καλύπτει τρείς έκδοχές.

Ή πρώτη: Τά γεγονότα έγιναν έτσι ακριβώς, όπως τά περιέγραψε ό δημοσιογράφος. Καί δέν προσφέρεται στόν Άρχιεπίσκοπο ή δυνατότητα νά τά αναιρέσει. Φοβάται, πώς, αν προβάλει στό ανοιχτό παράθυρο τής τηλεόρασης καί καταθέσει μιά διάψευση, χίλιες φωνές θά όρμήσουν νά τόν άποστομώσουν. Καί δέν θά καταφέρει νά πείσει κανένα πώς δέ βίασε τό θεσμό καί τά πρόσωπα τής Συνόδου.

Ή δεύτερη έκδοχή: Οι εκτιμήσεις του δημοσιογράφου, πού ένσωματώνονται στό προβληματικό ρεπορτάζ, δέν είναι άποκλειστικά δικά του έφευρήματα καί δικά του συμπεράσματα. Είναι προϊόντα συνεργασίας μέ τόν ίδιο τόν Άρχιεπίσκοπο. Μέ δεδομένο τό γεγονός, ότι ή έφημερίδα αυτή βρίσκεται ένσωματωμένη στό κύκλωμα τής άρχιεπισκοπικής δια-

πλοκής καί ότι ό εκκλησιαστικός ρεπόρτερ αυτής τής έφημερίδας στρατεύτηκε, άπό τήν πρώτη μέρα τής εκλογής Χριστοδούλου, στην ομάδα τών κολάκων, πού εγκαταστάθηκε στό άρχιεπισκοπικό μέγαρο, ή ροή τής καύχησης άπό τά χείλη του Άρχιεπισκόπου στά δημοσιογραφικά πιεστήρια μπορεί νά θεωρηθεί άμεση. Οι άνθρωποι τής έφημερίδας βρίσκονται σέ στενή έπαφή καί σέ καθημερινή συνεργασία μέ τόν κ. Χριστόδουλο. Καί εκείνος έχει τήν εύχέρεια νά διοχετεύει τά αισθήματά του καί τά μηνύματά του στίς γραφίδες τών ρεπόρτερς. Όποτε, τό μήνυμα του θριάμβου, τό μήνυμα τής γκεττοποίησης του συνόλου τών Ίεραρχών καί τής επικυριαρχίας τής Χριστοδουλικής θέλησης δέν εκφράζει μόνο τή γραμμή τής έφημερίδας, αλλά καί τήν άτμόσφαιρα, πού κυριάρχησε στό άρχιεπισκοπικό μέγαρο, μετά τή λήξη τής μονοήμερης Συνέλευσης τής Ίεραρχίας.

Καί ή τρίτη έκδοχή: Ή πληροφορία, ότι ό κ. Χριστόδουλος βίασε τό Συνεδικό θεσμό, δέν είχε ως σημείο εκκίνησης τόν ίδιο. Δέν στάλθηκε άπό αυτόν στά Μ.Μ.Ε. Ούτε καί μπορεί νά καταλογιστεί, ως αυθαίρεσία, στό δημοσιογράφο τής έφημερίδας, πού συνέταξε τό κείμενο τής είδησης. Άλλά, ό έσμός τών κολάκων, πού εύωχείται μέσα στό μέγαρο τής όδοϋ άγίας Φιλοθέης, θέλοντας νά κολακέψει τόν προϊστάμενο καί νά άνταποκριθεί στή δίψα του γιά άλυσιδωτούς έπαίνους, διοχέτευσε στό μηχανισμό τής έφημερίδας τά σχόλια τής κολακείας καί φώτισε τό προφίλ τής υπεροχής, πού κυριάρχησε στό άρχιεπισκοπικά δώματα, μετά τή μάχη γιά τήν ύποταγή τών ψηφο-

φόρων Ἱεραρχῶν στό πρόσταγμα τοῦ προκαθημένου.

Αὐτές εἶναι οἱ τρεῖς πιθανές ἐκδοχές. Ὡστόσο, στήν περίπτωση, πού τά γεγονότα ἐξελίχτηκαν σύμφωνα μέ τήν πρώτη ἢ μέ τήν τρίτη ἐκδοχή, θά ἔπρεπε νά εἶχε ἐκδηλωθεῖ ἄμεσα ἐκρηξη ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Θά ἔπρεπε νά ἐβγαине σ' ὅλα τά κανάλια τῶν τηλεοράσεων καί νά στιγμάτιζε μέ καυστικό λόγο τήν ἀνακοίνωση, πού τόν φέρνει «σατραπίσκο» καί καταλυτή τῆς Κανονικῆς τάξης τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς συνοδικότητος. Καί, ἀκόμα, θά ἔπρεπε, μέ πειστικά ἐπιχειρήματα, νά διαβεβαίωνα καί νά ἔπειθε τό λαό, τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δέν ἐπιχείρησε ποτέ καμιά παρέμβαση καί ὅτι δέν προσπάθησε, σέ καμιά περίπτωση, νά ὑποδείξει στούς ἐκλέκτορες σέ ποιόν ὑποψήφιο ἔπρεπε νά κατευθύνουν τήν ψήφο τῆς προτίμησής τους.

Αὐτή ἡ διάψευση δέν ἔγινε. Καί ὁ κ. Χριστόδουλος δέν ἀπέσεισε ἀπό πάνω του τό ἄγος τοῦ βιασμοῦ, πού τοῦ φόρτωσε ὁ φίλος του δημοσιογράφος.

Ὅταν κατεδαφίζεται τό Συνοδικό οἰκοδόμημα, ὅταν οἱ ἐπίσκοποι σπρῶχνονται βίαια ἔξω ἀπό τό γήπεδο τῆς ἐλευθερίας, πού θεσμοθετεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί στό κέντρο τοῦ γηπέδου στήνεται ὁ θρόνος τῆς ἔπαρσης τοῦ ἐνός, τί ἀπομένει στήν Ἐκκλησία; Ποῦ ἡ συνοδοιπορία τῶν Συνοδικῶν; Ποῦ ἡ κατάθεση τῆς Συνοδικῆς γνώμης καί τῆς Συνοδικῆς εὐθύνης; Ποῦ ἡ «ἐν φόβῳ Θεοῦ» ἐπιλογή τῶν ἀρίστων; Ποῦ ἡ

πραγμάτωση τῆς ὀριοθετημένης ἀπό αἰώνων διακήρυξης: «*Ψήφῳ καί δοκιμασίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων...*»; «Ὅ,τι ὠραῖο ὑπάρχει στό Συνοδικό θεσμό καί ὅ,τι ἀποτελεῖ καρποφορία τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνθλίβεται καί ἀφανίζεται κάτω ἀπό τήν ἔπαρση τοῦ ἐνός, πού ὑπερυψώνει τόν ἑαυτό του *«ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτόν εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεόν καθίσαι»* (Β' Θεσσ. Β'4).

Καί πῶς, μετά, ὕστερα ἀπό ἓνα τέτοιο θανατηφόρο βιασμό τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, νά λειτουργήσῃ ἡ Ἀρχιερωσύνη σ' ὅλη τήν ἔκταση τῶν ἁρμοδιοτήτων της καί μέ ὅλη τήν εὐαισθησία τῶν εὐδυνῶν της; Οἱ Ἐπίσκοποι μεταλλάσσονται. Γίνονται ἢ τυραννίσκοι, ἀντίγραφα τοῦ συλλειτουργοῦ, πού τοὺς βίασε καί τοὺς ὑποβίβασε σέ κομπάρσους τῶν δικῶν του πρωταγωνιστικῶν ρόλων ἢ ἀπλά διακοσμητικά στοιχεῖα σέ φολκλορικές τελετές, πού συνεχίζουν τήν περιέργεια καί κινοῦν σέ μαζικούς πανηγυρισμούς. Ἐκεῖνο τό Πατερικό ἦθος καί τό Πατερικό ὕφος, πού κληροδοτήθηκαν στήν Ἐκκλησία ἀπό τοὺς μεγάλους παραστάτες τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καί τοὺς ἀδάμαστους ἀγωνιστές τοῦ πνευματικοῦ στίβου, παραμένει ἀνεξερευνήτο καί ἀνεκμετάλλευτο. Καί περιφέρεται στίς πύλες τῆς τρίτης χιλιετίας ἡ λάμψη τῆς χρυσοφορίας καί ἡ μάσκα τῆς ἡγεμονίας.

Μαῦρες τρύπες στό νεφοσκεπὴ ἐκκλησιαστικό ὀρίζοντα. Ἐπικίνδυνη κενότητα, στήν καθέδρα τῆς ὑψηλῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐθύνης.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Συμφιλίωση ή διαμαρτυρία;

Ἐπιστολή πρὸς φιλοχρίστους Καρδισιῶτες, πού ἐπρότειναν συμφιλίωσή μου μέ τήν ἐκεῖ ἐκκλησιαστική ἀρχή.

7 Ἰανουαρίου 2001

Σύναξις Ἰωάννου Προδρόμου

Ἀγαπητοί μου φίλοι Καρδισιῶτες κ. κ. Τ..., Η... καί Β...,

Ἡ διάθεσή σας γιά συμφιλίωσή μου μέ τόν ἀντικανονικό Μητροπολίτη Καρδίτσας Θεόκλητο, πού θά ἔπρεπε νά τόν ἀποκαλῶ «μοιχεπιβάτη», καί ἰδιαίτερα οἱ προτάσεις σας νά συμπορευθῶ κι ἐγώ μαζί του γιά τήν καλύτερη προώθηση ἐκκλησιαστικῶν ἔργων στή Μητρόπολη Καρδίτσας, μέ ἔκαναν νά ἀπορῶ γιά τήν ἀφέλειά σας.

Κατ' ἀρχήν ὁ χαρακτηρισμός «μοιχεπιβάτης» δέν εἶναι δικός μου. Εἶναι Χρυσσοτομικός.

Τήν μοιχεπιβασία θά τήν συγχωροῦσα ἐπιτέλους, ἂν δέν συνοδοιποροῦσε ὁ ἀγιάτρευτος καί μάλιστα ἀνώμαλος σεξουαλισμός ἀγάμων κληρικῶν... κατά τοῦ ὁποίου, σύσσωμος ξεσηκώθηκε ὁ πληθυσμός τοῦ Βόλου κατά τήν τελευταία χρεία τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου Δημητριάδος, ὅταν ἐφέρετο ὡς ὑποψήφιος Μητροπολίτης τους ὁ μετέπειτα «μοιχεπιβάτης» Καρδίτσας. Μέ συγκινεῖ βέβαια, τό γεγονός ὅτι πρωτοστατεῖτε σέ ἔργα εὐποίας καί ἐπιθυμεῖτε περισσότερο ἐκκλησιαστικά ἔργα νά λειτουργήσουν πρὸς δόξαν Θεοῦ. Τήν εἰλικρινεῖά σας τήν ἐκτιμῶ καί γι' αὐτό σπεύδω ν' ἀπαντήσω.

ΚΑΤΑΠΤΩΣΗ ΗΘΩΝ

Σκέπτομαι ἀγαπητοί μου φίλοι, τά τελευταία καθημερινά γεγονότα ντροπῆς καί καταπτώσεως τῶν ἡθῶν τῆς Θεσσαλιώτιδος καί πονάει ἡ ψυχή μου. Ἐσεῖς δέν πονάτε; Δέν θλί-

βεστε; Δέν ἀγανακτεῖτε; Δέν προβληματίζεστε; Σκέπτεσθε πού πᾶμε ἢ καλύτερα πού μᾶς πᾶνε; Ἡ ἀμαρτωλή ἐξαφάνιση «ιερέων τῆς Ὁρθοδόξιας» καί ἡ ἀπάνθρωπη καπηλεία «ιεροδούλων τῆς Ἀφροδίτης» στήν περιοχή μας καί προπάντων ὁ διαπλεκόμενος καί προστατευόμενος ἀνόσιος χρηματισμός πολλῶν ἀρμοδιῶν, τοὺς ὁποίους ἐν μέρει ξεσκέπασαν τά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως, δέν ὑπενθυμίζουν καί σέ σᾶς τόν σχιζοφρενικό βομβαρδισμό, πού διέπραξε τό ΝΑΤΟ στόν ἀνεύθυνο καί φιλήσυχο Σερβικό λαό;

Ὁ Κύριος ὅμως τοῦ Οὐρανοῦ καί τῆς γῆς προειδοποιεῖ: «Τά ὀφώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος» καί «θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός».

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΟΥ

Ὡστε, λοιπόν, νά μή διαμαρτύρονται οἱ ἀδίκως σφαγιαζόμενοι ἐργάτες τοῦ καλοῦ, ἀλλά νά συγχωροῦν, νά ὑποχωροῦν καί νά συμφιλιώνονται μέ τοὺς κακοποιούς γιά νά ἔχουμε «εἰρήνη». Ἀλλά ὁ ἱερός Χρυσόστομος διαμαρτύρεται: «οὐ γάρ πανταχοῦ ὁμόνοια καλόν, ἐπεὶ καί λησταί συμφωνοῦσιν».

Φίλοι μου, δέν ὀρθοτομεῖτε τήν ἀλήθεια.

Ἀφήσατε τοὺς λύκους καί φυλᾶνε τά πρόβατα καί μέ συμβουλευέτε νά συμφιλιωθῶ μαζί τους!

Στίς ἱεραποστολικές ἐπισκέψεις μου στή Βόρειο Ἡπειρο, κατ' ἐπανάληψη εἶδα μέ τά μάτια μου «Ἀλβανούς φρουρούς» μέ στολή ὑπηρεσίας καί ὅπλα νά ληστεύουν-ἡμέρα μεσημέρι-τά ἀγαθά Ἑλλήνων φιλανθρώπων, πού εἴχαμε προωθήσει ἐκεῖ, γιά τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφούς μας. Αὐτά ἐκεῖ. Ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, πού μεσουρανεῖ ἡ δημοκρατία καί συγκεκριμένα στήν Καρδίτσα μας τί γίνεται; Πολλοί ἐντεταλμένοι

«φρουροί» μας διαπράττουν τά όσα άνήκουστα ξεσκέπασαν τά Μ.Μ.Ε.!

Καλοί μου φίλοι, έσείς δέν είστε πού βεβαιώνετε γιά τά έκατοντάδες έκατομμύρια, πού προσέφερε ή Ε.Ο.Κ. γιά τή συντήρηση έκκλησιαστικών μνημείων τής Θεσσαλιώτιδος καί γιά τά όποια τώρα οί άρμόδιοι καμώνονται ότι άγνοούν τήν τύχη τους; 'Ακόμα, ποιός μπορεί ν' άποκαλύψει πόσα έκατομμύρια κατάθεσαν πολλοί ιερείς ό καθένας χωριστά στό Μητροπολίτη του γιά νά λάβει τήν ιερωσύνη;

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Μόνο γιά τήν 'Ιερά Μονή Κορώνας, χρόνια τώρα, αναγράφονται κατ' έντολήν τής Ε.Ο.Κ. έξω από τό Μοναστήρι καί μέ μεγάλη γράμματα τά (600.000.000) έξακόσια έκατομμύρια δραχμές γιά άναπαλαίωση...

Τί λέτε, άγαπητοί μου, ή συνεχιζόμενη έξορία του προηγούμενου π. Σεραφείμ Καλαφατίδη στό ΤΙΤΑΪ διά λόγους πιστής έντιμότητός του, δέν στοιχειοθετεί άδίστακτη ιεροσυλία; Ναι, ό έξόριστος προηγούμενος π. Σεραφείμ Καλαφατίδης άρνήθηκε στόν προϊστάμενό του νά γίνει πλαστογράφος. 'Αρνήθηκε νά γίνει συνεργός καταχρήσεως πολλών έκατομμυρίων τής Μονής, καί γιά τό «έγκλημά» του αυτό, χρόνια τώρα, έκτίει ποινήν έξορίας στήν άναφερομένη περιοχή. Νομίζω τόν γνωρίζετε πολύ καλά τόν π. Καλαφατίδη καί άν άγνοείτε τά συνεχιζόμενα δρώμενα τής Μονής Κορώνας, μπορείτε νά ένημερωθείτε άπ' αυτόν τόν ίδιο.

'Η Θεσσαλιώτιδα άριθμεί δεκάδες Μοναστήρια, πού τά σεβάστηκαν άλλόθρησκοι κατακτητές, Ένετοί, Τούρκοι, Γερμανοί καί 'Ιταλοί καί-κατάρα ήταν;-τά καταλήστεφαν στους καιρούς μας «'Ορθόδοξοι» ρασοφόροι φρουρούμενοι άπό «άρμοδιους εύσεβείς» κυβερνήτες. Είμαι βέβαιος πολλά είδαν καί τά δικά σας μάτια στήν τελευταία είκοσιπενταετία, πού τό πουλμανάκι τής Μητροπόλεως κουβαλούσε άσταμάτητα άπό τά άρχαία κειμήλια τών μοναστηριών μας μέ προορισμό τόν Βαρνάβα 'Αττικής. Μερικές μάλιστα 'Ιερές Μονές μέ τίς περιουσίες τους καί τά τεράστια έξοδά τους ήταν εύκολο νά άναπαλαι-

ωθούν καί χωρίς τά δεκανίκια τής Ε.Ο.Κ., πού δημιούργησαν νεώτερους καταχραστές. Τό περιοδικό «ΦΩΤΟΒΟΛΙΔΕΣ» κατά τή διάρκεια τής έξορίας μου επί άρχιερατείας Κλεόπα έχει φωτογραφήσει άλλεπάλληλες ιεροσυλίες μοναστηριών γιά τίς όποιες όλοι σας τηρούσατε «σιγήν ίχθύος» καί μάλιστα μερικοί κρατούσαν φανάρι... Κάποιο φρενάρισμα έγινε επί τοποτηρητείας του Μητροπολίτου Μετεώρων Σεραφείμ, αλλά...

Διατί σιωπάτε, άδελφοί μου, μπροστά στά προκλητικά αυτά σκάνδαλα καί γίνεστε λαλιστατοι προτείνοντες σέ μένα τά καλά τής συμφιλώσεως διά λόγους «χριστιανικής αγάπης»;

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Κατηχητικά δέν έχετε. 'Εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις δέν λειτουργούν. 'Η νεολαία τής Θεσσαλιώτιδος διαστρέφεται, διαφθείρεται καί άχρηστεύεται μέσα στά άνεξέλεγκτα καταγώγια του άπαίσιου χρηματισμού, τής διαφθοράς άσυνειδήτων έπιχειρηματιών. Καμμία φροντίδα άπό γονείς. Ουδεμία άνησυχία άπό άρμοδίους. Φοβερόν!! 'Όμως πόσο θαυμάσια ή έκκλησιαστική άνθοφορία τής νεολαίας στή γειτονική Μητρόπολη Βόλου, πού έξαγγέλλεται καθημερινά άπό τό ραδιοφωνικό σταθμό της! 'Αποτελεί πράγματι κραυγαλέα διαμαρτυρία γιά τά δικά μας χάλια. Γιατί μόνο στό Βόλο έκκλησιαστική φροντίδα καί άγάπη στά νειάτα καί όχι καί στήν Καρδίτσα;

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΑΙΤΙΑ

'Απορώ, φίλοι μου, γιατί δέν έρευνάτε κι έσείς νά μάθετε τά αίτια, πού άνάγκασαν τούς Βολιώτες νά ξεσηκωθούν σέ ιερό συναγερμό μέ έφημερίδες καί ραδιόφωνα καί έπέτυχαν νά ματαιώσουν τήν έκλογή ώς μητροπολίτου Βόλου του σημερινού «μοιχεπιβάτου» τής 'Εκκλησίας Θεσσαλιώτιδος, παρά τή σθεναρή αντίσταση του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών Χριστοδούλου;

'Εξακολουθείτε λοιπόν κατόπιν όλων αυτών, καλοί μου φίλοι, νά πιστεύετε ότι ή συμφιλίωσή μου μέ τίς έστίες μολύνσεως στήν Καρδίτσα, θά βοηθήσει τήν προώθηση έκκλησιαστικών έργων; 'Ω τής άφελείας!

Καιρός τώρα ν' αναρρωτηθείτε κι έσείς, γιατί ό 'Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δέν ήθελε τό Μητροπολίτη 'Ιγνάτιο στό Βόλο, άλλ' άντ' αὐτοῦ ἐκόπτετο γιά τό «μοιχεπιβάτη» Καρδίτσης. Στήν άποτυχία του αὐτή ό 'Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἐκμεταλλεύόμενος τήν άπογοήτευση τῶν Καρδιτσιωτῶν άπό τά πολυχρόνια Κλεοπικά σκάνδαλα, μή οὔσης άντιστάσεως, ἐπέβαλε πανηγυρικά στήν τραυματισμένη καί ἐξαθλιωμένη Θεσσαλιώτιδα τόν άγαπημένο του Θεόκλητο. Τώρα, γιατί ό 'Αρχιεπίσκοπος προτιμάει διαβεβλημένους μοιχεπιβάτες καί συναγάλλεται μαζί τους, αὐτό εἶναι άλλο «εὐαγγέλιο».

Όμως ἀξίζει νά θυμηθοῦμε, ότι πρό ήμερῶν στίς αἰθουσες τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρείας 'Αθηνῶν καί τοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» ἔγιναν δύο φιλολογικά μνημόσυνα γιά δύο ἐκπτώτους 'Αρχιερεῖς. Στήν 'Αρχαιολογική 'Εταιρεία ἦταν τό μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης Θεολόγου, τοῦ όποίου τόν θρόνο βιαίως κατέλαβαν ἐν ζωῇ, τρεῖς κατά σειρά μοιχεπιβάτες Μητροπολίτες. Τά ἐν 'Αθήναις πνευματικά παιδιά τοῦ Θεολόγου κατέκλυσαν τήν άναφερομένη αἶθουσα καί ὄρθιοι πολλοί, ιδιαίτερα ἐπιστημονικός κόσμος, πού μέ ἐκδηλῇ τή συγκίνηση παρακολούθησαν τήν μαρτυρική ζωή τοῦ Θεολόγου. Στήν άλλη αἶθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ», ἐπίσης κατάμεστη άπό πνευματικά τέκνα (καί πολλούς ἱερεῖς) παρακολούθησαν ἅπαντες μέ καταφανή ψυχικό συγκλονισμό τήν άπο διαπρεπεῖς ὁμιλητές θαυμαστή βιοτή τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος «Βόλου» 'Ηλία Τσακογιάννη. Οἱ διαπρεπεῖς ὁμιλητές παρέλειψαν ν' άναφέρουν ότι τόν 'Αρχιερατικό θρόνο τῆς Μητροπόλεως Βόλου κατέλαβε βιαίως ἐπί δικτατορίας, άφου ἐπάτησε ἐπί τοῦ πτώματος τοῦ προκατόχου του 'Ηλία, ό σημεριός 'Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η 'Ελλάδα μας άργοπεθαίνει. Σιγοπεθαίνει άνεπαίσθητα. Τά σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου ἔκλεισαν ἐλλείψει μαθητῶν. Τῶν μεγαλουπόλεων συρρικνώνονται. Η τελευταία στατιστική τοῦ

Υπουργείου Παιδείας ἐνημερώνει, ότι κατά τό τρέχον σχολικό έτος μόνο 35% ἐλληνόπουλα φοιτοῦν στό δημόσια 'Εκπαιδευτήρια. Τό 65% τῶν μαθητῶν άποτελεῖται άπό τέκνα οικονομικῶν προσφύγων φιλοξενουμένων στήν 'Ελλάδα μας. Γιά τό άνησυχαστικό αὐτό πρόβλημα τῆς πατρίδας μας, προσωπικότητες τῶν 'Αθηνῶν, μεταξύ τῶν όποίων ό τῶς Πρόεδρος τοῦ 'Αρείου Πάγου κ. Κόκκινος, ή Διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν Βαρβάρα Μεταλληνού καί ἄλλοι σημαίνοντες, πραγματοποιοῦντες σταυροφορία ἀνά τήν 'Ελλάδα, μέ άποκλειστικό στόχο τήν ἐπίλυση τοῦ Δημογραφικοῦ προβλήματος, ἐπεσκέφθησαν καί τήν Καρδίτσα μας. Οἱ ἄρχές τοῦ τόπου τούς δεξιώθηκαν ἐπισήμως στή μεγάλη αἶθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ὅπως δείχνει ή φωτογραφία. Η ἐπίσκεψή τους αὐτή στήν Καρδίτσα συνέπεσε μέ τό ξεσκέπασμα ὀργίων ντροπῆς τοῦ τόπου μας άπό τά Μ.Μ.Ε. Οἱ συμπολίτες μας ζαλισμένοι άπό τά προβαλλόμενα γεγονότα φρίκης, οὔτε πῆραν εἶδηση γιά τήν τόσο τιμητική ἐπίσκεψη τῶν 'Αθηναίων γιά τό μεγάλο αὐτό θέμα, τό «δημογραφικό». Φεύγοντας οἱ ἐπιφανεῖς ἐπισκέπτες δέν δίστασαν νά ἐκδηλώσουν δημοσίᾳ τήν πικρία τους καί τόν πόνο τους γιά τήν άπουσία τοῦ κοινοῦ τῆς Καρδίτσας άπό τήν ἀξιοσήμαντη αὐτή ἐκδήλωση. Ποιοί πταῖουν δι' αὐτό;

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Θλιμμένοι ἄδελφοί μου Καρδιτσιῶτες, άπό σᾶς πού γνωρίζετε τά αἷτια τῆς ἐξορίας μου περέμενα μιά ἄλλη πρόταση. Περίμενα νά μοῦ ὑπενθυμίσετε τόν ὑπερήλικα σεβάσμιο 'Επίσκοπο Γρηγόριο, πατέρα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐνενηκοντούτη ὄντα, πού ἐξανέστη καί ἔδραμε στό μέτωπο τῆς χηρεοῦσης 'Επισκοπῆς Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐκεῖ στόν άγώνα γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς 'Αρχιεπισκόπου. Περίμενα, λοιπόν, νά συστήσετε καί σέ μένα νά ἀναστατωθῶ καί παρ' ὅλες τίς περιπέτειες τῆς εἰκοσιεπταετοῦς ἐξορίας μου νά φωνάξω πιό δυνατά τό προδρομικό «οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τήν γυναίκα τοῦ ἀδελφοῦ σου». 'Αλήθεια, ἕνας «μοι-

χεπιβάτης» σέ ξένη οικογένεια, μέ ποιό σθένος καί ποιό θάρρος μπορεί νά φωνάξει «στά όπλα»; Φυσικό είναι νά κάνει λούφα. «Φεύγει άσεβής μηδενός διώκοντος».

Σās έρωτῶ, άδελφοί μου, σείς πού άγαπάτε τά θεοσύστατα έκκλησιαστικά έργα καί καταπονείστε γιά τήν πραγματοποίησή τους, σās έρωτῶ: σās εύχαριστεί νά συνεχίζεται αύτή ή κατάσταση ντροπής καί ήθικου ξεπεσμοῦ στήν πατρίδα ενός άκτήμονος Νικολάου Πλαστήρα ή ενός σουβλισμένου Άρχιερέως Σεραφεΐμ, τοῦ Πολιούχου μας; Έως πότε θά παίζεται τό έπαίσχυντο αύτό κομπολόϊ από τόν Καλογερέα στόν Κλεόπα καί από τόν Κλεόπα στόν Κουμαριανό; Πιστεύετε μήπως ότι δέν έχει δικά της πνευματικά άναστήματα ή Καρδίτσα; Όχι άδελφοί! Μυριάκις όχι! Η Καρδίτσα έχει δικούς της εκκλησιαστικούς άδάμαντες, πού ακούονται στά όνόματα Σεραφεΐμ Καλογερόπουλος, Σεραφεΐμ Στεργιούλης καί τόσους άλλους άπομακρυνθέντας από τή σεραφειμική λαίλαπα. Γιατί αύτή ή ύποτίμησις άδελφοί; Γιατί αύτή ή άσυγχώρητη περιφρόνηση στίς πνευματικές άξίες τοῦ τόπου μας;

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Παραμονές τῶν Χριστουγέννων μιά γενική άδιαθεσία μέ όδήγησε πάραυτα σέ τσεκ-απ ιατρικών έξετάσεων. Οί ιατροί δέν έβρισκαν τίποτε τό σοβαρό καί μέ έφόρτωναν μέ φάρμακα. Όταν όμως έφτασα στόν άκτινολόγο ιατρό καί είδε μέ τό μηχάνημά του τίς δέκα πέτρες, πού κολυμποῦσαν σέ πυώδη κατάσταση τής χολής, τότε από κοινοῦ όλοι οί ιατροί μοῦ παρήγγειλαν προστακτικά: «Όχι φαρμακευτική θεραπεία αλλά μαχαίρι. Χωρίς παραμικρή καθυστέρηση έγχείρηση στή χολή». Έτσι κι έγινε καί σταμάτησε τό κακό. Καί τώρα έρχομαι στήν άλλη έγχείρηση τοῦ μεγάλου Άσθενούς, τής διοικούσης Έκκλησίας. Τό 1974, επί δικτατορίας, όταν έγινε ή πρωτάκουστη σφαγή τῶν δώδεκα Μητροπολιτῶν από τόν σεραφειμικό έσμό, ό τότε εκκλησιαστικός χειρουργός Άρχιμανδρίτης Χριστοφόρος Καλύβας έδικάζετο στά ποινικά δικαστήρια Χαλκίδος γιά έξύβριση τής

προϊσταμένης του άρχής. Μάρτυς υπερασπίσεώς του ήταν καί ό καθηγητής τής έρμηνείας τής Καινής Διαθήκης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ειδικός στά εκκλησιαστικά χειρουργικά θέματα κ. Στέργιος Σάκκος. Στήν κατάθεσή του ό κ. Σάκκος μεταξύ άλλων είπε τά εξής άξιοπρόσεκτα: «Κύριοι δικασταί, ό ληστής κρατάει μαχαίρι γιά νά φονεύει καί νά έξοντώνει τούς ύγιείς άνθρωπους. Ό χειρουργός ιατρός κρατάει καί εκείνος μαχαίρι αλλά γιά νά σώζει, νά θεραπεύει τόν άσθενή καί τοῦ εΐμεθα εύγνώμονες. Ό π. Χριστοφόρος κρατάει τή μάχαιρα τοῦ λόγου καί καυτηριάζει καί θεραπεύει ως ειδικός πνευματικός ιατρός μέ τόν έλεγκτικό λόγο του τά εκκλησιαστικά καρκινώματα. Ό εκκλησιαστικός έλεγχος κ. Δικασταί σώζει καί θεραπεύει ψυχές ακόμα καί τῶν βαρέως άσθενούντων εκκλησιαστικῶν ταγῶν».

ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ Η ΤΙΜΩΡΙΑ;

Τό παράξενο καί τραγικό γά τή Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος είναι ότι υπήρξαν τέσσερις ιερείς καταπιεσμένοι καί κατευθυνόμενοι από τούς μοιχεπιβάτες Άρχιερείς, τόν πρώην καί τόν νῦν, πού ήλθαν μέ δύο περίεργα έπιχειρήματα νά μέ πείσουν γιά άδελφική συμφιλίωση. Μέ τό ένα έπιχειρημά τους έλεγαν: Οί Χριστιανοί θέλουν νά βλέπουν τούς Άρχιερείς άδελφωμένους καί αγαπημένους. Άλλιώς σκανδαλίζονται καί διερωτώνται, πού είναι ή αγάπη πού εκήρυξε ό Χριστός; Στο δεύτερο έπιχειρημά τους πρόσθεταν: Οί πνευματικοί συγχωροῦν τούς άμαρτάνοντες. Συγχωροῦν ακόμα καί τούς έχθρούς των. Έσύ Σεβασμιώτατε Κωνσταντίνε είσαι πνευματικός. Τό ξέρομε, σέ άδίκησαν. Γιατί δέν τούς συγχωρείς; Έτσι θά δείξεις τό καλό παράδειγμα γιά νά ζοῦμε κι έμείς ειρηνικά! Έδῶ, οί άδελφοί συλλειτουργοί τοῦ Ύψίστου μέ παροτρύνουν νά συγχωρῶ τούς κακοποιούς...

Άδελφοί μου, αν πρὸς στιγμήν μπορούσατε νά ξεχάσετε τήν καταπίεσή σας καί νά σκεπτόσαστε έλεύθερα καί Όρθόδοξα, θά διαπιστώνατε τό μεγάλο λάθος, πού κάνετε παρερμηνεύοντας τό Νόμο τοῦ Θεοῦ. Μέ υποχρεώνετε νά σās υπενθυμίσω τέσσερα παραδείγματα κι έσεις

θά κρίνετε: Τό πρώτο, τοῦ προφήτη Ἰωνά στή Νινευί. Ὁ προφήτης αὐτός ἔλαβε ἐντολή ἀπό τόν Παντοδύναμο Θεό νά διακηρύξει στους Νινευίτες, ὅτι ἂν δέν μετανοήσουν σέ τρεῖς ἡμέρες ἡ Νινευί θά καταστραφεῖ, θά ἐξολοθρευτεῖ. Ὁ προφήτης Ἰωνάς, μετά ἀπό τίς γνωστές περιπέτειές του... ἐκήρυξε μετάνοια στή Νινευί καί ὄντως οἱ Νινευίτες μετενόησαν καί τούς συγχώρησε ὁ Θεός, δέν τούς κατέστρεψε.

Τό δεύτερο παράδειγμα, τῶν Σοδόμων. Ὅταν ὁ Πανάγιος Θεός εἶδε ὅτι οἱ Σοδομίτες εἶχαν παραστρατήσει σέ ἀγιάτρευτο καί ἀνομολόγητο ἐκφυλισμό, τούς κατέκαυσε μέ θειάφι καί τούς ἀφάνισε ὁλοκληρωτικά στή Νεκρά Θάλασσα.

Τό τρίτο παράδειγμα, εἶναι τοῦ ἀρχιτελώνου Ζακχαίου. Ὅταν ὁ Ζακχαῖος ὁμολόγησε δημοσίᾳ ὅτι μετανοεῖ γιά ὅλα τά ἁμαρτήματά του καί πύθ συγκεκρμένα «εἰ τιнос ἐσυκοφάντησε» θά τά ἀνταποδώσει εἰς τό τετραπλῶν, τότε ὁ Κύριος ἐβεβαίωσε, ὅτι «σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο». Δηλαδή τόν συγχώρησε.

Τό τέταρτο παράδειγμα, εἶναι τῶν ἀμετανοήτων Γραμματέων καί Φαρισαίων. Ὁ γλυκύτατος Ναζωραῖος ἐτιμώρησε τήν ἀμετανοησίαν τους μέ τά ἀλλεπάλληλα «οὐαί» καί τήν προειδοποίηση ὅτι τά σπίτια τους θά μείνουν ἔρημα καί τέλος δέν θά σταθεῖ «λίθος ἐπὶ λίθον» στά Ἱεροσόλυμα, ὅπως κι ἔγινε.

Λοιπόν, σεῖς οἱ φοβισμένοι ἀδελφοί καί συλλειτουργοί, ἀπεσταλμένοι γιά συμφιλίωση, ἐβεβαιωθήκατε τελικά ὅτι ἡ συγχώρηση προϋποθέτει μετάνοια; Ἡ ἀμετανοησία σέ σφάλματα καί μάλιστα σέ ἐγκλήματα, σέ καμιά περίπτωση δέ συγχωρεῖται. Ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καί μέ τόν ἀμετανόητο Ἑωσφόρο (τόν διάβολο). Ἐπειδή δέν μετανοεῖ ὁ διάβολος γι' αὐτό καί προορίζεται γιά τό «πῦρ τό ἐξώτερον». Συμφωνεῖτε, λοιπόν, ἀδελφοί μου ὅτι μετάνοια ἐκήρυξε ὁ Χριστός μας; Ναι, μετάνοια ζητεῖ καί δι' αὐτό μόνο τούς μετανοοῦντες συγχωρεῖ... Καί ἀναρρωτιέμαι τώρα, μήπως ἐσεῖς συμφιλιωθήκατε μέ τούς θεοεμπαῖχτες καί συμπράττετε στίς παρανομίες τους καί ζητεῖτε συγχωροχάρτια

γιά νά φимώσετε τή συνείδησή σας... Ἀδελφοί, «μή παίζετε ἐν οὐ παικτοῖς. Θεός οὐ μυκτηρίζεται». Καί ἂν τά Μ.Μ.Ε. ἀδυνατοῦν νά ἀποκαλύψουν ἅπαντα τά ἀνοσιουργήματα... ὅμως ὁ Παντεπόπτης Δίκαιος Κριτής «τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» ἐνώπιον τῶν ἐλεγχόντων Ἀγγέλων Του «θά ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ».

Κλείνοντας τήν ἐπιστολή μου αὐτή θά περιοριστῶ σήμερα σέ ἐπτὰ μόνο θεϊκά παραγγέλματα, πού ρυθμίζουν τή στάση τῶν ἀληθινά πνευματικῶν ποιμένων σέ παρόμοιες ἔκρυθμες ἐκκλησιαστικές καταστάσεις ὅπως ἡ ἀνυπόφορη αὐτή τοῦ τόπου μας.

ΙΔΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

1. Ὁ Πανάγαθος Θεός διὰ στόματος τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ παραγγέλλει στους ποιμένες του: Ἐν «μή λαλήσεις τοῦ φυλάξασθαι τόν ἄσεβῃ ἀπό τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτός ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται» τό δέ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω» (Ἰζεκιήλ λγ' 8).

2. Ὁ Οἰκουμενικός Διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γιά τή θεραπεία τῶν κακῶς ἐχόντων στήν Ἐκκλησία ἐκληροδότησε τήν ἐξῆς συνταγή στους ἐκκλησιαστικούς διδασκάλους: «Τά δημοσίως λεγόμενα καί πραττόμενα καί σκανδαλίζοντα τόν λαόν, ταῦτα καί δημοσίως ἐλέγχουμεν».

3. Ὁ Εὐαγγελιστής τῆς ἀγάπης, ὁ ὅλως ἀγάπη ἡγαπημένος μαθητής τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ υἱοθετημένος υἱός τῆς Παναγίας μας, γιά τούς σατραπίσκους Ταγούς τῆς Ἐκκλησίας, πού καταδιώκουν τούς ἀφεγάδιαστους ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, ἄφησε γιά ὁδηγό συμπεριφορᾶς μας ἔναντι αὐτῶν τήν τρίτη Καθολικὴ Ἐπιστολή του. Μικρὴ σέ μάκρος, μεγίστη σέ βάθος καί ὕψος σάν συνταγή στή λύση τοῦ προβλήματός μας. Ἀξίζει νά τή μελετήσουμε χωρὶς ἀναβολή, γιά νά γνωρίζουμε πῶς θά φερόμαστε σέ Ἐπισκόπους σάν τόν ἀπαίσιο ἐκεῖνο Ἐπίσκοπο Διοτρεφή. Ἀποτελεῖ πορτραῖτο πολλῶν σημερινῶν Ἀρχιερέων.

4. Καί πάλι μιὰ σπουδαία παραπομπή στό ἐ κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πού ἀπαιτεῖ νά κατα-

ΠΑΡΑΔΟΞΗ ΑΠΡΑΞΙΑ

Μέ το σημερινό σχόλιο θα αναφερθούμε σε δύο περιστατικά ἃ ἂν θέλετε σε δύο καταγγελίες. Καί οἱ δύο προέρχονται ἀπό τόν ἴδιο Μητροπολίτη, ἐνεργό μάλιστα μέλος τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ πρώτη καταγγελία ἐγίνε κατά τήν ἐπίσημη συνεδρία τοῦ σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς 12-1-2001. Εἶπε λοιπόν ὁ ἐν λόγῳ Μητροπολίτης: **«Μακαριώτατε προτείνω νά ἀλλάξει ὁ τρόπος ψηφοφορίας, προκειμένου νά ἀποφύγουμε πλαστογραφίες, πού ἐγίναν στό παρελθόν... Στή μετακίνηση τοῦ πρώην Μητροπολίτη Ζακύνθου στή Μητρόπολη Ἀττικῆς βρέθηκαν**

δικάσουν μέ ἀφορισμό τόν ἀνήθικο ἐκεῖνο Κορίνθιο ἕως ὅτου μετανοήσει... Παρακαλῶ μή ἀμελήσετε νά ἐνδιατρίψετε στή σπουδαία αὐτή παραπομπή διότι ἀποτελεῖ δείκτη διεξόδου.

5. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, πού μερικοί καλοθεληταί τόν παρουσιάζουν ὡς πρότυπο ὑποχωρήσεως, παραγγέλλει: «Τούς θεοκαπῆλους ἀπέλασον».

6. Ὁ καθηγητής μου Ἀκαδημαϊκός διδάσκαλος Πατρολογίας στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν Δημήτριος Μπαλάνος γράφει γιά τό θέμα μας: «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ὠρμῶντο ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι τό γόητρον τῆς Ἐκκλησίας δέν τίγεται ἐκ τοῦ ἐλέγχου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποκρύψεως τῶν κακῶν. Διά τοῦτο ἤλεγχον μετά παρησίας τάς παρεκτροπάς τῶν κληρικῶν».

7. Ὁ πρῶτος μετά τόν Ἑνα καί Ἀπόστολος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Παῦλος, σχετικά μέ τό θέμα μας παραγγέλλει πρὸς τόν Ἐπίσκοπον Τιμόθεον: «Τούς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε, ἵνα καί οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι» (Α΄ Τιμοθ. ε' 20). Οἱ αὐθεντικότεροι τῶν ἐρμηνευτῶν τῆς ἀποστολικῆς αὐτῆς παραγγελίας γνωμοδοτοῦν ὅτι ἀπό τά συμφραζόμενα ἐξάγεται πῶς ὁ ἐπιβεβλημένος ἔλεγχος τοῦ Ἐπισκόπου Τιμοθέου ἀπευθύνεται πρὸς παρεκτρεπομένους κληρικούς.

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Ἡ καλωσύνη μερικῶν Καρδισσιωτῶν θέλει νά μέ προσαγορεύουν «Μητροπολίτη τῶν ἔργων». Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τά ἀρχιτεκτονικά σχέδια πού ἐλπίζω νά φυλάσσονται στή Γραμμα-

τεία Θεσσαλιώτιδος, γιά τήν ἀνέγερση μνημειωδῶν οἰκοδομημάτων, ἀνταξίω τῆς ιστορίας καί τῆς εὐπορίας τῶν Ἱ. Μονῶν Παναγίας Δεμερλιώτισσας Φαρσάλων καί ἁγίου Γεωργίου Καραϊσκάκη Μουζακίου καθὼς καί τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Παλαμᾶ, τῶν ὁποίων εἶχαν ἀνοιχθεῖ τά θεμέλια, μαρτυροῦν γιά τίς ἀνωτέρω εὐγενεῖς προθέσεις μου. Ἡ ρεμούλα ὅμως ἀχρείων ρασοφόρων τά ἐματαιώσε. Ἡ ἡλικία μου δέν ἐπιτρέπει νά ὁραματίζομαι μεγαλεπίβολα ἔργα. Μά καί τά ἀναφερόμενα γεγονότα δέν μέ πείθουν, ὅτι οἱ σημερινοὶ ἐκκλησιαστικοὶ Ταγοὶ μποροῦν νά τά συνεχίσουν. Πιστεύω, ὅμως, πῶς ἡ ἱερά διαμαρτυρία μου πρὸς τοὺς κρατούντας, διαμαρτυρία παράλληλη ἐκείνης τοῦ Προφήτου Νάθαν ἐλέγξαντος τόν Βασιλέα Δαυὶδ διὰ τό διπλοῦν ἀμάρτημά του, θά συγκινήσει πολλές εὐαίσθητες ψυχές εὐλαβῶν Χριστιανῶν, διὰ νά μή λησμονοῦν τό χρέος ἀμύνης κατὰ πολλῶν, δυστυχῶς, ἀναιδῶς ἀσελγούντων στή Νύμφη Χριστοῦ, ἐκκλησιαστικῶν Ταγῶν.

Υμέτερος

Ὁ Κανονικός Ποιμενάρχης σας, ἐξόριστος διὰ δικαιοσύνην, ἀλγῶν διὰ τοὺς ἐλευθέρως καπηλευομένους τήν Κιβωτόν τῆς σωτηρίας μας Υ.Γ. Ἡ εἰκοσιεπταετής αὐτή ἐξορία μου ἴσως ἀποτελέσει πνευματικόν ἔναυσμα ἱερῆς πυρκαϊᾶς γιά μελλοντικό ἠθικό καθαρισμό τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ἡ θυσία τοῦ Πολιούχου μας ἁγίου Σεραφεῖμ πολὺ μέ ἐνίσχυσε καί μέ ἐνισχύει.

έξι ψηφοδέλτια με τον ίδιο γραφικό χαρακτήρα...» («Έθνος» 13-1-2001).

Η δεύτερη καταγγελία έγινε από τον ίδιο Μητροπολίτη τις αμέσως επόμενες ημέρες, αυτή τη φορά σε συνέντευξή του σε γνωστή ημερήσια εφημερίδα και αναδημοσιεύθηκε σε όλο σχεδόν τον αθηναϊκό τύπο. Μεταξύ των άλλων δηλώσεων αναφέρονται και τα εξής καταπληκτικά: «...**Ο Ἀρχιεπίσκοπος, που ήταν τότε αρχιγραμματέας της Συνόδου, είχε δώσει τις πληροφορίες εκεί, που έπρεπε για να πέσει από το θρόνο ο Ίερώνυμος...**» (Βλ. και «Νέοι άνθρωποι» 19-1-2001).

Τα περιστατικά σοβαρότατα. Οί καταγγελίες συγκλονιστικές. Διατυπώθηκαν επίσημα και δημόσια και χωρίς επιφυλάξεις από έναν ενεργειακό Μητροπολίτη. Η Ίεραρχία, κατά την προσφιλή και συνήθη τακτική της, αντιπαρήλθε τα καταγγελλόμενα. Επέδειξε και πάλι αδιαφορία και απραξία. Ούτε ο Προκαθήμενος ούτε ένας, έστω ένας, των Ίεραρχών δεν εναντιώθηκε και δεν εκάλεσε τον καταγγέλλοντα Μητροπολίτη να κα-

ταθέσει πάραυτα, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, τα στοιχεία εκείνα και τις αποδείξεις, στα όποια έστήριξε τις βαρύτατες αυτές καταγγελίες. Η μόνη φράση, που ακούσθηκε, όπως αυτή μεταφέρθηκε από τις εφημερίδες, ήταν εκείνη του Ἀρχιεπισκόπου λέγοντος: «...**Κάτσε κάτω... Νά μήν γραφούν στα Πρακτικά τά όσα έλέχθησαν...**». («Έθνος» 13-1-2001). Καμμία περαιτέρω έρευνα. Καμμία διαδικασία ανακρίσεως και έξετάσεως, προκειμένου να διαπιστωθεί που εύρίσκεται ή αλήθεια ή μέχρι που φθάνει ή συκοφαντία.

Και ενώ η εκκλησιαστική ήγεσία διακηρύσσει τη διαφάνεια σε όλους τους τόνους και με όλους τους ήχους, ο πιστός και ταλαίπωρος λαός μένει με την αμφιβολία να πλανάται στη μελαγχολική σκέψη του, για τα όσα συμβαίνουν στο χώρο της διοικήσεως της Εκκλησίας και για τό που άραγε να εύρίσκεται ή αλήθεια με τις περίεργες αυτές συμπεριφορές των ποιμένων του, χωρίς ποτέ μέχρι τώρα να έχει μία υπεύθυνη και πειστική πληροφόρηση.

Δ.

Παπα-Γιάννη

Μέ βασανίζει μία άπορία. Ἄν ό πλαστογράφος εἶναι ό ἔντιμος, τότε ποιός εἶναι ό ἀνέντιμος; Τί λές; Νά ρωτήσω τήν Ἱερά Σύνοδο ἢ τόν Ἀρχιεπίσκοπο; Ποιός θά μοῦ δώσει σαφέστερη ἀπάντηση;

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

ΨΙΘΥΡΟΙ

΄Ανεντιμότητα πρώτη.

΄Ο ΄Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἀναψοκοκκίνισε καί ὀργίστηκε κατὰ τή μονοήμερη Συνέλευση τῆς ΄Ιεραρχίας τῆς 12ης ΄Ιανουαρίου 2001, ὅταν κάποιος Μητροπολίτης πρότεινε ἐντιμότερη διαδικασία κατὰ τίς ἐκλογές τῶν Μητροπολιτῶν, γιά νά μήν ἐπαναληφθοῦν τά ἔκτροπα τοῦ παρελθόντος, δηλαδή οἱ προκλητικές πλαστογραφίες.

΄Η πρώτη ἀντίδραση τοῦ κ. Χριστοδούλου ἦταν, νά προστάξει τό συλλειτουργγοῦ του: «κάτσε κάτω, ΄Εδῶ ὅλοι εἶναι ἔντιμοι».

΄Ομως, πρέπει νά γνωρίζει ὁ ΄Αρχιεπίσκοπος, ὅτι σέ μιά Σύνοδο ΄Ιεραρχῶν, ὁ πρόεδρος, πού δέν εἶναι τίποτε περισσότερο, παρά «πρῶτος μεταξύ ἴσων» δέν ἔχει κανένα δικαίωμα νά προστάξει τούς Μητροπολίτες: «κάτσε κάτω». ΄Η προσταγή αὐτή εἶναι ἀήθης. ΄Ασύμβατη μέ τή θέση τοῦ προέδρου. Καί περισσότερο ἀσύμβατη μέ τό ἐκκλησιαστικό ἀξίωμα τοῦ ΄Επισκόπου. ΄Εκεῖνος, πού τήν ἐξεστόμισε, εἶναι ἔνοχος ἀνέντιμης συμπεριφορᾶς. Πολύ περισσότερο, πού ἡ ἀνέντιμη αὐτή συμπεριφορά ἐκδηλώθηκε κατὰ τή Συνοδική λειτουργία. Κατὰ τή Συνέλευση, πού ξεκινάει μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

΄Αν ὅλοι ἐκεῖ μέσα εἶναι ἔντιμοι, ὁ πρόεδρος δέν εἶναι.

΄Ανεντιμότητα δεύτερη.

΄Ο ΄Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δέν ἄντεξε τήν καταγγελία τοῦ συλλειτουργγοῦ του. Στό ἄκουσμα τῆς λέξης «πλαστογραφία» ἔσθησε τό σικέ χαμόγελο στά χεῖλη του καί τό ὕφος του συννέφιασε. Καί, σέ μιά κίνηση αὐτοπροστασίας, ἐπικαλέσθηκε τήν ἐντιμότητα τῶν μελῶν τῆς ΄Ιεραρχίας.

΄Ομως, εἶναι γνωστό σέ ὅλους, ἀκόμα καί

στά μικρότερα παιδιά, ὅτι τήν πλαστογραφία τήν ἔκανε ὁ ἴδιος ὁ κ. Χριστόδουλος. ΄Ο γραφικός του χαρακτήρας τόν προδίδει ἀπό χιλιόμετρα. Καί ἕνας ἥρωας πλαστογραφίας καί μάλιστα τόσο γνωστός, δέ δικαιούται νά ἐπικαλεσθεῖ τήν «ἔξωθεν καλή μαρτυρία», γιά νά ξεφύγει τό κατηγορητήριο.

Καί ἂν ὅλοι ἐκεῖ μέσα εἶναι ἔντιμοι, ὁ πρόεδρος τοῦ Σώματος δέν εἶναι. Γιατί διέπραξε τό εἰδεχθές ἔγκλημα τῆς πλαστογραφίας.

΄Ανεντιμότητα τρίτη.

΄Ο κ. Χριστόδουλος, παραγμένος καί ἀνίσχυρος νά κυβερνήσει τούς φόβους του καί τή ντροπή του, μόλις ἀναφέρθηκε ἡ εἰδεχθῆς πράξη τῆς πλαστογραφίας μέσα στήν αἴθουσα τῶν Συνεδριάσεων τῆς ΄Ιεραρχίας, στράφηκε στόν γραμματέα, πού κρατοῦσε τά Πρακτικά καί, μέ ὕφος σκληρό, τόν πρόσταξε: «Νά μή γραφοῦν ὅλα αὐτά στά Πρακτικά».

Διερωτᾶται κανείς, ποῖο δικαίωμα ἄσκησε ὁ πρόεδρος τοῦ Σώματος κ. Χριστόδουλος, ὅταν ἔδινε ἐντολή νά μή γραφοῦν στά Πρακτικά οἱ καταγγελίες γιά πλαστογραφίες. ΄Η ἐντιμότητα καί ἡ προεδρική εὐθύνη τόν ὑποχρῶναν νά διατάξει ἀμέσως τή διενέργεια ἀνακρίσεων, γιά νά πιστοποιηθεῖ ἂν ἔχει γίνει τό ἔγκλημα τῆς πλαστογραφίας. Στήν περίπτωση, πού ἔγινε-καί ὅπως πράγματι ἔγινε-ἔπρεπε νά παραπεμφθεῖ ὁ ἔνοχος στό Συνοδικό γιά τούς ΄Αρχιερεῖς Δικαστήριο μέ τό ἐρώτημα τῆς καθάιρεσης. Σέ περίπτωση, πού ἡ καταγγελία ἦταν ψευδής καί συκοφαντική-πού δέν ἦταν-ἔπρεπε νά καθήσει στό σκαμνί, ὡς ὑπόδικος, ὁ Μητροπολίτης, πού τόλμησε νά διατυπώσῃ τή συκοφαντική καταγγελία καί νά τιμωρηθεῖ μέ τήν ἴδια ποινή τῆς καθάιρεσης, πού θά ἐπιβαλόταν στόν πλαστογράφο.

Αὐτά ἐπιβάλλει ἡ ἐντιμότητα. ΄Ο δρόμος,

πού ἀκολούθησε ὁ κ. Χριστόδουλος, εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἀνεντιμότητας.

Καί ἂν ὅλοι ἐκεῖ μέσα ἦταν ἔντιμοι, ὁ κ. Χριστόδουλος δέν ἦταν. Ἦταν ἔνοχος ἀνεντιμότητας καί μάλιστα κατά συρροή.

Ἀπόθυμος ἢ ἀνίκανος;

Ἀπόθυμος ἢ ἀνίκανος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος; Γιατί, τρία ὀλόκληρα χρόνια δέν ὑλοποίησε καμμία ἀπό τίς ἐπαγγελίες του;

Ἀπό τή στιγμή, πού ἀνέβηκε τά σκαλοπάτια τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, ἄρχισε νά ἐξαγγέλλει πρωτοβουλίες καί ἔργα, μέ τά ὁποῖα μᾶς θάμπωσε. Πιστέψαμε, πώς ὅλα ἔχουν ἀλλάξει μέσα στήν Ἐκκλησία. Καί ὅτι ὁ προκαθήμενος θά μοχθήσει γιά νά πραγματοποιήσει τά μεγάλα ὁράματά του. Μᾶς ὑποσχέθηκε καινούργιο νοσοκομεῖο, πού θά λειτουργεῖ ὑπό τήν εὐθύνη καί τήν ἐπίβλεψη τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης. Μᾶς μίλησε γιά τό στήσιμο τοῦ νέου Πανεπιστημίου, πού θά δίνει ὄχι μόνο ξερές ἐπιστημονικές γνώσεις, ἀλλά καί πνευματικές καί πολιτιστικές κατευθύνσεις καί θά ἀναθέτει στή νέα γενιά τή διαχείριση τῆς ἀνεκτίμητης Ὁρθόδοξης κληρονομιάς. Ἔδωσε, σέ ἐπίσημες Συνεδριάσεις τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ὑπόσχεση, ὅτι θά ἰδρύσει εἰδική στέγη εὐγηρείας γιά τοὺς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά βρίσκουν θαλπωρή καί περίθαλψη κατά τά δύσκολα χρόνια τῆς σωματικῆς παρακμῆς. Εἶπε, ὅτι θά οἰκοδομήσει καινούργιο, μεγαλοπρεπές Συνοδικό Μέγαρο, ἀντάξιο τῆς μακραίωνης ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης καί ἱκανό νά στεγάσει ὅλες τίς δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀκόμα δήλωσε, ὅτι θά ὑψώσει στό κέντρο τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας νέο Μητροπολιτικό Ναό, πού θά ἀποτελεῖ μνημεῖο τῆς Ὁρθοδοξίας καί θά πολλαπλασιάσει τίς μετοχές τῆς ὑστεροφημίας του. Ἔδωσε τή διαβεβαίωση, ὅτι θά ἀναβαθμίσει τήν ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση καί ὅτι θά παραλάβει, ὑπό τήν εὐθύνη τῆς Ἱερᾶς Συν-

όδου τίς Ἐκκλησιαστικές Σχολές, πού σήμερα τίς κατευθύνει τό Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας. Ἀνακοίνωσε, ὅτι πρὶν κλείσει τό ἔτος 1998 θά ἐπισκεφθεῖ τίς Βρυξέλλες καί θά ἀνοίξει δημιουργικό διάλογο μέ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, ἔτσι, πού νά δοθεῖ ἡ εὐκαιρία στοὺς Εὐρωπαίους φίλους καί συνοδοιπόρους μας νά γνωρίσουν τήν Ὁρθοδοξία καί νά προσαρμόσουν τοὺς ὁρατισμούς τους καί τά προγράμματά τους πρὸς τίς κατευθυντήριες γραμμές τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης. Ὑποσχέθηκε ὅτι θά περισυλλέξει ὅλα τά παιδιά τῶν φαναριῶν καί θά τά βοηθήσει νά πάρουν μιά σοβαρή ἀγωγή καί νά ἀποκατασταθοῦν ἐπαγγελματικά. Ἔκανε ἔκκληση στοὺς Μητροπολίτες-μέλη τῆς Ἱεραρχίας καί στοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς του περιφέρειας νά προκρίνουν τή λιτότητα καί νά ἀποφεύγουν τήν πολυτέλεια καί τά θαρύτμα καί πανάκριβα ἄμφια, πού, ἀντὶ νά βοηθοῦν, σκανδαλίζουν τό Ὁρθόδοξο πλήρωμα.

Αὐτά καί πολλά ἄλλα ὑποσχέθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Καί ἀπὸ αὐτά τίποτα δέν πραγματοποιήθηκε στό διάστημα τῆς τριετίας, πού κάθεται στὸν πρῶτο θρόνο.

Ἀραγε γιατί; Εἶναι ἀπόθυμος γιά δουλειά ἢ ἀνίκανος;

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.